

דגלים יוניים ותותחים

משך שלוש שעות ניצבו מאות שוטרים לבני-שרחלים בכל הדרכים המובילות לאי-צטד הרמתגני, הורו בידם תנועה אחת, ש-חזרה שוב ושוב. היד הורתה לאלפי המכוניות מכל הסוגים את הכיוון, שנעשה באותן השעות לכיוון היתירי כמעט של התנועה: למכביה הרביעית.

נהרה קטנה יותר במדיה התנהלה ב-מים האחרונים שלפני הפתיחה בכל קווי ה-אניות והמטוסים המובילים לישראל. יהדות העולם שלחה את מיטב ספורטאיה, לא רק כדי להפגין את כוחם בספורט, אלא גם מ-תוך רצון טבעי של הנוער היהודי בעולם להיפגש אלה עם אלה, ובעיקר: להיפגש עם נוער ישראל.

מגן-דוד אדום התבלט

שעות רבות לפני שעת הפתיחה כבר ה-חל הקהל למלא את מושביו ומעמדיו של האיצטד. מגרש החנייה הנרחב היה כבר מלא, שעה שמאות מכוניות הוסיפו לרום. היה צורך בשלוש מכביות ומספר תחרו-יות כדורגל כדי שהקהל ילמד לכבד את ה-סדר, והאחראים לו לארגן אותו. אך הפעם היה הסדר למופת. עשרות השוטרים ש-שמרו על הסדר בתוך האיצטדיון לא נתקלו

כדור הברזל, בפעם הראשונה בהיסטוריה, מעבר 18 מטר, עוררה תשומת-לב מיוחדת. שניהם לא התלהבו במיוחד מן הטקס, מאחר שהזדמן להם לראות כבר משהו יפה יותר, אך שמרו בכבוד על כבוד המעמד, כי עוד שחבריהם צעדו כמו לטיול ערב בשד-רה החמישית, לעסו גומי והצביעו על הנשיא כמו על חיה אכזזית.

אוברלנר זכה בתשואות

אחריהם צעדה המשלחת האלגנטית של ה-בריטים, מבהיקה במכנסים הבהירים ובמעיי-לים הכחולים, שבראשה נושא-דגל ית-תואר, אפריקה הדרומית ירוקת-המעילים, ארגנטינה, בראזיל, שהיתה ירוקה במכביה, התייחסה לעניין ברצינות גדולה יותר מן ההותיקים, דנמרק באדום-לבן, הודו בתרבו-שים אפורים, הולנד, מקסיקו, פינלנד, אשר גילתה את ראשה דרך-הצדעה, ציילי, צרפת כחולת-המדים, קנדה, שאת דגלה נשא המת-גושש האולימפי אוברלנר, שהניף את כובעו לתשואות הקהל אשר הכירו מהמכביה ש-עברה, רודזה, שודיה שווייצריה ותורכיה.

שיירה ארוכה

הכשלון הרציני הראשון בא עם הופעת משלחת ישראל על מגרש המצעד. בחלקו אחראים לו המארגנים, שקבעו כי משלחת ישראל תצעד בגופיות ומכנסי ספור-רט. תלבושת זו נראתה מגוחכת אחרי תל-בושות הפאר של האורחים, גרמה לכך ש-50 מתחרי האתלטיקה הקלה סירבו להשתתף במצעד, מחשש הצטננות ערב התחרויות. אך את מרבית הכישלון יש לוקוף לחוב-תו של סעיף זעירי בהסכם מכביה הפועל, שעסקו עד רגע הפתיחה בהתמודדות הר-דית: הוא הזמין 1500 איש מכל ארגון להש-תתף במצעד. התוצאה: מיד לאחר 500 ה-

עשרות הדגלים. הדגל האוסטרלי, אחד מעשרות דגלים של מדינות וארגוני ספורט שהועברו על-פני במת הנשיא במיצעד הפתיחה של המכביה. מונף בידי ישראלית צעירה.

מטוסים שהצדיעה בכנפיה לנשיא ולמכביה.

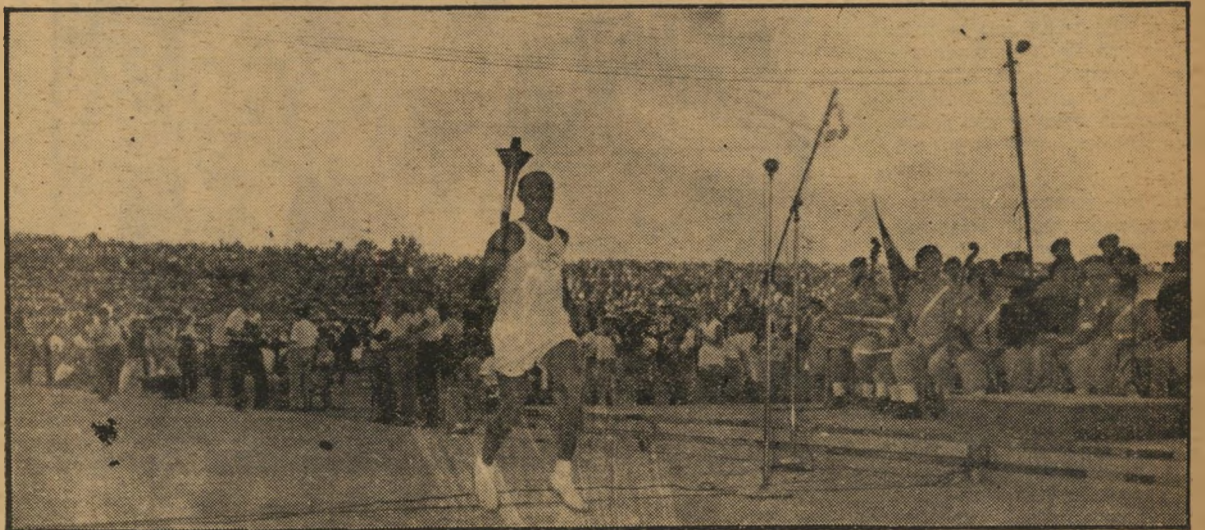
הקהל היה סלחני

ברגע זה הופיע, בריצה נאתסיגנון, וול-טר פרנקל, הרץ הקשיש מירושלים, הצית את אש התמיד של המכביה מלפיד שהודלק ב-מודיעין, ליד קברי המכבים. זקן-הספורטאים זכה בתשואות הקהל.

השבוע נושאי הדגלים על ידי אברהם שניאור, מסירת זרי פרחים למשלחות על-ידי ילדים, עזיבת המשלחות את המגרש ל-צילוי תזמורת צה"ל ובעיקר ההתעמלות ה-המונית של אלפי הילדים היוו חלקים נאים ומוסיפי-כבוד לפתיחת מפעל ספורטיבי, אך לעומת זאת נכללו בתוכנית כמה הצגות חסרות-טעם שהמארגנים לא הבינו כי זמן-עבר. גם התקלה המסורתית חזרה ונשנתה: הדגל לא רצה להתנופף.

אולם הקהל סלח. הוא עבר לסדר-היום הגדוש על דברים אלה, התלהב מהופעת ה-אורחים, מהנאים שבמיפגמים. הדרך חזרה היתה חלקה כולה משמן, דבר זה גרם להתנגשותם של שני איטובוסים, אך ללא כל פצועים.

היה נדמה שבאותו ערב היו ברחובות תל-אביב יותר עדשות-מצלמה מאשר עיניים.

הרגע הרמטי ביותר. הקריין מודיע שהלפיד, שהודלק בבוקר במודיעין, הגיע לאיצטדיון. הקהל קם על רגליו, מריע לרץ הקשיש, וולטר פרנקל מירושלים, הנושא את הלפיד הנוער. אפילו חברי המשלחות השונות עוזבים את מקומותיהם, מתייצבים מולו עם מצלמותיהם.

אף במקרה אחד של הפרת הסדר. תחנות מגן-דוד-אדום שהוקמו במקום שי-משו רק כמקום תצפית וצילום לרופאים, שחיוכו לשוא לפחות לסריטה אחת. גם מזג האוויר תרם את תרומתו לשלחה הכללית, לא הלהיט את האווירה באמצעיו שלו.

„האם הכל ידפוק?“

בשעה שלוש ושלושים היה הכל מוכן ל-התחלה. המפעל שהושקעו בו מאות אלפי דולארים ומספר בלתי-מוגדר של לירות יש-ראליות עמד להיפתח. מנגנון-הענק, על אל-פי עובדיו, הביט בחרדה במחוגי השעון. ה-נשימה נעצרה: „האם הכל ידפוק?“ רק עשר דקות לאחר הזמן המיועד, אי-חור פקוט ביותר לפי ממדיו ישראל, הופיעה מכוננית הנשיא ואתה הפתיחה הרשמית.

כמו בשדרה החמישית

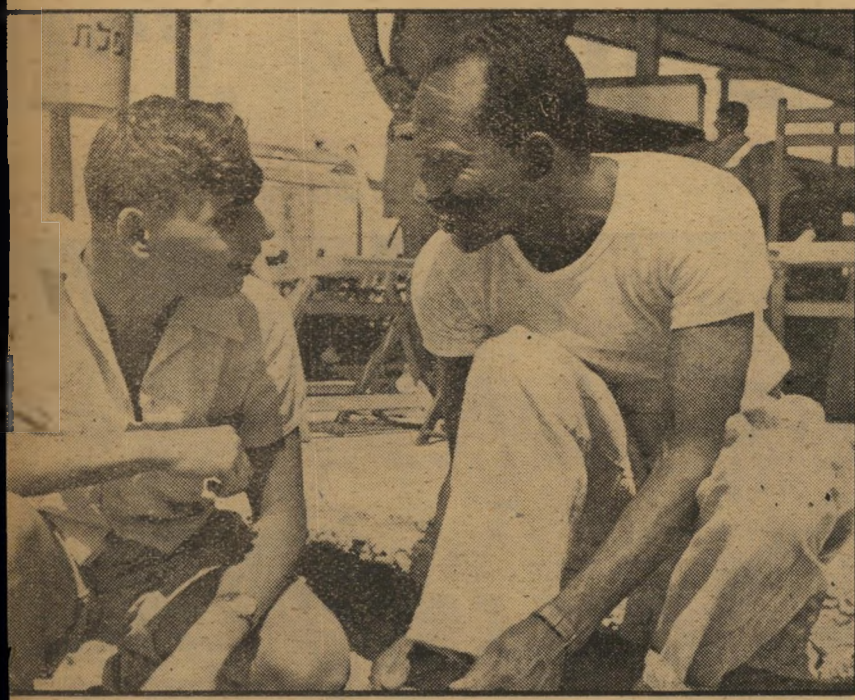
הרגע הגדול בא. למגרש נכנסו, אחרי דגל המכביה המלווה על-ידי משמר-כבוד של סייפים לבושי-לבן, משלחות הספורטאים, ה-נושאות כל אחת את דגל ארצה. לפנייהן צע-דו ילדים ישראלים שנשאו את הכתובות: אוסטרליה, אוסטרליה, שבראשה צעד נושא-דגל רחב-גוף בעל צעדי-אווז, איטליה, בתל-בשות אפורות, אירלנד, האמריקאים אדומי-המכנסים, ששורתם הראשונה, בה צעדו שני ספורטאים לא-יהודים, הריטון דילארד שחום-העור הנושא בכיסו שתי מדליות זהב מה-אולימפיאדות הקודמות ופארי אובריין, יפה-המראה, שאך לפני שבועות ספורים הדף את

בית-רים, האליצורים ושאר המיעוטים המ-דוכאים, הופיעה שיירה של 3000 איש חסרי-אימון בצעידה, גרמה לקהל להתקף בשיע-מום עז. היתה זו תחרות פירסומת טיפשית, זולה, שנערכה כולה על חשבון הקהל. ה-צילה א תהמצב, במידת מה, הופעת המכבי הצעיר עם מאות ילדים נושאי פרחים. אך אפילו בצורתה זו זכתה המשלחת ה-ישראלית לתשואות מות, בעיקר כמובן, מצד האורחים. שנהגו למראהו של נוער-ישראלי, נהנו במיוחד מלהקת המחול של הפועל, אותה צילמו עשרות פעמים.

6 מלים. מאות יונים

21 תותחים

בנאום, שהוכיח כי אפשר להכניס ב-15 דקות את כל מה שצריך להיאמר, בירך את-רוך נתנאל, יושב ראש המכבי העולמי, את האורחים והנוכחים, ציין כי המכביה היא גשר בין ישראל לפזורה, הזמין את הנשיא לפתוח, רשמית, את המכביה הרביעית. מאות יונים התעופפו לשמי התכלת עם סיום נאומו של הנשיא, שכלל שש מלים בלבד. הן שמחו להודמנות להימלט מן ה-איצטדיון הצפוף, הגדוש למעלה מ-100 אלף איש, אל מרחב השמים, לא גילו כל עניין בספורטאים, אולי משום שהן עצמן עוסקות כל ימיהן בספורט התעופה. את סמל-השלום ליווה סמל נעים פחות: 21 מטחי תותחים. עם היעלמן של היונים באופק, לא נשארו השמים ריקים: את מקומן תפסה להקת

הזמנות המעניינת ביותר. דילארד האריטון, הרץ הכנסי בן ה-30, בעל שיאים אולימפיים, שהצטרף למשלחת האמריקאית, בשיחה עם מעריץ ישראלי צעיר.